
MT 1:21: CHRISTUS DOEN NIE HALWE WERK NIE

E178

Josef moet die komende Messiaskind 'n baie spesifieke naam gee – in opdrag van God self. Wat beteken *Jesus*? Dis die Latynse vorm van die Griekse *Iesous*, wat op sy beurt weer die vertaling is van die laat-Hebreeuse vorm, *Jeshua*. Dit is weer 'n verkorte vorm van die Hebreeus, *Jehoshua*. En dit beteken, *Jahweh is verlossing*.

Voorts, die verkorte vorm, wat feitlik vir seker presies die naam is wat Josef ontvang het, laat die klem val op die werkwoord – wat dus wil sê: *Jahweh sal gewis verlos*.

Wie gaan deur hierdie Kind verlos word? Hy gaan *Sy volk* verlos - nie almal nie; net *Sy volk*.

Waarvan gaan Hy hulle verlos? Van hulle sondes – en die gevolge daarvan.

'n Vraag van groot belang

□ As ons sê dat die Here Jesus *Sy volk* verlos, ontstaan die vraag onmiddellik, wat dan van al die ander mense? Almal is immers nie *Sy volk* nie.

Die vraag bring ons by die hart van God se genade vir sondaars uit. Dit het te doen met die essensiële aard van die Seun se sending en wat dit presies bewerkstellig het. Dis nie maar 'n klomp intellektuele spekulasies nie, maar is teologies en leerstellig van groot belang – en as sodanig het dit belangrike pastorale en praktiese implikasies.

□ Laat ons dit dadelik met dogmatiese stelligheid sê: *ons het mandaat en opdrag om elke mens op aarde op te roep tot geloof en verlossing*. Die offer wat die tweede persoon van die Goddelike Drie-eenheid gebring het, was so onmeetlik kosbaar, dat

dit genoegsaam was vir alle mense wat ooit geleef het – en vir baie meer. Die Latyn stel dit mooi: dit was *sufficiens* vir alle mense, maar word net *efficiens* in diegene wat glo.

□ Daar sit egter noodwendig 'n sekere *beperktheid* in Christus se versoeningswerk. Tensy alle mense gered word (en geen Bybelgelowige glo dit nie), is 'n *onbeperkte* versoening nie moontlik nie.

• As mens in jou beskouing die omvang, oftewel die *reikwydte*, van Christus se werk universaliseer, moet jy noodwendig die *effektiwiteit* daarvan beperk. Want as Christus vir alle mense gesterf het, bewerkstellig dit vir seker nie almal se redding nie. Dan het Hy nie vir elke sónde van elke mens gesterf nie – want sovéél gaan dan nog verlore, en mens kan net op grond van onbetaalde skuld gestraf word. Aangesien die Nuwe Testament oor en oor leer dat daar net een voorwaarde vir redding is, nl. geloof in Christus, moet mens noodwendig konkludeer dat die Here ten minste nie vir die sonde van *ongeloof* gesterf het nie.

• Die ander alternatief is dat jy sê die *gerigtheid en omvang* van Christus se versoeningswerk is beperk, maar dat die *effektiwiteit* daarvan onfeilbaar is. Met ander woorde, Hy het nie vir almal versoening gedoen nie, maar diegene vir wie Hy wel gesterf het, word *almal* gered, omdat Hy alles gedoen het wat daarvoor nodig was.

□ Op die vraag vir wie Christus gesterf het, word daar dus twee antwoorde gegee.

Die een antwoord is dat dit net die *moontlikheid* daarstel vir *alle* mense om gered te word, maar niemand se redding waarborg nie. Dit is die Arminiaanse standpunt. 'n Sekere Jakob Arminius het dit aan die begin van die 17de eeu geformuleer. Die ander antwoord is dat dit nooit bedoel was vir alle mense nie, maar net vir die uitverkorenes – maar dat dit absoluut alles doen wat vir hulle volkome redding nodig is, en dit trouens verseker.

Laasgenoemde is gewis die Bybelse waarheid –

wat in reaksie op die Arminianisme deur die Dordtse Sinode van 1618 geformuleer is.

• Die Arminiaanse antwoord impliseer dat diegene wat uiteindelik gered word, hulle redding te danke het aan, enersyds, die kruisiging (wat die moontlikheid daargestel het), plus, andersyds, hulle besluit om God se heilsaanbod te aanvaar. Christus moet dus die eer vir my redding met my deel.

Die Bybelse antwoord laat daarenteen geen twyfel nie: *elkeen wat gered word, sal dit volledig te danke hê aan Christus se werk – wat nie net die grond van hulle redding is nie, maar ook die waarborg daarvan*. Hy het nie net die deur van redding oopgesluit nie; Hy het die redding verséker van elkeen vir wie Hy gesterf het.

□ C.H. Spurgeon het dit kostelik gestel: Stel jou voor dat Christus 'n brug oor die kloof tussen die dood en die lewe kom bou het. Dan is die Arminiaan se brug wyd genoeg vir die hele wêreld, maar dit loop net *halfpad* – want ons is self vir die res van die pad verantwoordelik. Daarenteen is die Bybelse brug wel baie smaller, *maar dit loop al die pad!*

Wie is die Christuskind se volk?

□ Terug na die Woord toe! Want wat die Woord leer, is uiteindelik al wat saak maak. Jesus verlos *Sy volk*, sê ons teks. Wie is hierdie volk?

□ Talle Nuwe Testamentiese uitsprake dui onmiskenbaar daarop dat Christus gekom het om 'n bepaalde groep mense te verlos. Hulle is deur die Vader aan Hom toevertrou. Hy moes alles kom doen wat nodig was vir hulle redding.

• Die evangelie van Johannes praat oor en oor van die mense wat deur die Vader vir die Seun gegee is, en gevolglik *Sy kudde* is (Jh 6:37, 39; 10:26, 27, 29; 17:2, 6, 9, 24). Let op dat Jesus nie sê dat die res van die mense nie *Sy skape* is, omdat hulle nie glo nie; nee, hulle glo nie, omdat hulle nie

Sy skape is nie. Voorts, Jesus sê uitdruklik in 17:9 dat Hy nie vir die wêreld bid nie – en sal Hy Sy lewe aflê vir mense vir wie Hy nie bereid is om te bid nie?.

- Dikwels gebruik die Skrif doelsinne om te sê dat Christus gekom het om iets baie spesifiek te doen – dat Hy nie net gekom het om redding moontlik te maak nie, maar om dit inderdaad te bewerkstellig. Neem byvoorbeeld die stelling dat Hy gekom het om ons te verlos (Gl 1:3-4 3:13; Kol 1:13-14; Tit 2:14; Hb 9:12; Op 5:9). Hy het nie net gekom om ons *verlosbaar* te maak nie! Nee, Hy het ons gekoop – soos 'n slaaf op 'n antieke slawemark losgekoop is – deur met Sy eie bloed te betaal. Ons is Syne! Die saak is afgehandel! Dis die triomfboodskap van die Nuwe Testament.

- Rm 8:31-39 werp lig op die saak. Wie is die *almal* in v.32 vir wie se redding Christus oorgegee is? Dis onmiskenbaar die mense wat in die vorige en volgende verse beskryf word – die uitverkorenes van v.28-30 en 33.

Daar is 'n onverbrekbare verband tussen die "uitverkorenes" en Christus se soendood (33-34). Hulle kan nie aangekla of veroordeel word nie, omdat Christus nie net vir hulle gesterf en opgewek is nie, maar ook vir hulle intree. Hy het alles gedoen om hulle redding te verseker. Daarom kan niks hulle van Sy liefde skei nie (35-39).

- Die Skrif leer deurgaans dat hulle vir wie Christus gesterf het, ook saam met Hom gesterf en opgestaan het tot 'n nuwe lewe (Rm 6:3-11; 2Kor 5:14-15; Ef 2:4-6; Kol 3:3). En allermens kan van alle mense gesê word dat hulle 'n nuwe lewe lei.

Ja, maar wat van ...?

□ Daar is twee klasse Skrifuitsprake wat van Christus se versoeningswerk in *algemene terme* praat – asof Hy vir alle mense gesterf het.

Verskeie tekste wat oor Sy verlossingswerk handel, bevat die woord "wêreld", bv. Jh 1:9,29;

3:16-17; 4:24; 2Kor 5:19; 1Jh 2:1-2; 4:14. Ander tekste bevat die woord "almal" (Rm 5:18; 2Kor 5:14-15; 1Tm 2:4-6; Hb 2:9; 2Pt 3:9).

Een rede waarom hierdie begrippe gebruik word, is die valse idee wat voortdurend in Nuwe Testamentiese tye kop uitgesteek het, nl. dat redding net vir die Jode is. Uitdrukings soos "die wêreld", "alle nasies" ens. is daarom gebruik om hierdie dwaling reg te stel. Nee, Christus het vir alle soorte, vir *almal sonder onderskeid* gesterf (Jood én Griek, ryk én arm, belangrik én onbelangrik). Dit beteken egter nie dat Hy vir *almal sonder uitsondering* gesterf het nie.

Soms word die begrip "wêreld" gebruik vir die geskape werklikheid – om te beklemtoon dat Jesus gekom het om die ganse skepping terug te wen.

Die omvang van die begrippe "wêreld" en "almal" moet dus vanuit die konteks bepaal word. Vergelyk bv. Jh 12:19,32; Rm 5:17-19.

Meermale is dit ook voor die hand liggend, as die konteks vinnig gelees word, dat die "almal" vir wie die Here Jesus gekom het, die volle getal van die uitverkorenes is. Vergelyk bv. Hb 2:9. Verse 10-13 laat geen twyfel nie – elke keer word daar op 'n onmiskenbare manier na die uitverkorenes verwys.

Slot

□ Die Arminiaan betaal duur vir sy aandrang dat die mens finale seggenskap moet hê! Hoe ironies en tragies is Sy boodskap nie – die mens se grootste sonde, ongeloof, is nie deur die Verlosser aangespreek nie!

Arminianisme verkondig 'n Christus wat so graag almal wou red, maar uiteindelik niemand sonder meer volkome kon red nie. Die bepalende stap berus immers by die mens!

- Bg. is nie onnodige en venynige sarkasme nie. Wat gebeur so dikwels vandag in die wêreld van evangelisasie? Is die Christus wat verkondig word, nie dikwels hoed-in-die-hand nie? Pleit Hy nie by sondaars om Hom tog asseblief aan te neem nie?

En wat van die die verkoopsman-tegnieke wat die evangelie afwater? Die sondaar móét immers sover gekry word om die Here aan te neem!

□ As die Skrif die versoeningswerk van Christus tot die uitverkorenes beperk, verseker dit ons juis van die *onfeilbare effektiwiteit* daarvan. Christus het nie net die redding van alle sondaars kom moontlik maak nie, sonder om die redding van selfs een te verseker nie. Nee, Hy het die redding van dermiljoene kom verseker. Watter Christen met geloofsekerheid, sal so 'n heerlike waarheid verruil vir 'n halfgebakte, mensgesentreerde "halwe brug"?

□ In Engels word daar soms na die Bybelse standpunt oor hierdie saak verwys as *limited atonement*. Dit is 'n ongelukkige benaming. Die Bybel wil immers nie die beperktheid van Christus se werk beklemtoon nie, maar die effektiwiteit daarvan. Daarom is 'n beter benaming *particular redemption* – Afrikaans: *volkome versoening*.

□ Kom ons verlustig ons in die volkome werk van Christus. Alles wat nodig is om my redding te verseker, is afgehandel en onbeweeglik in plek. Christus het vir elkeen van my sondes betaal. Geen straf bly oor nie. Hoe sal 'n regverdige God 'n sonde dan dubbeld straf – eers aan Christus, dan aan my? Dis soos Toplady sing: "Payment God cannot twice demand; first at my bleeding Saviour's hand, and then again at mine." *Prys die Here, ons Verlosser het nie halwe werk gedoen nie!*

Nico van der Walt

- Nico v/d Walt onderskryf die historiese, internasionale en reformatoriese 1689 Baptistebelydenis, asook die Belydenis van Sola 5, 'n assosiasie van Godgesentreerde evangeliese gelowiges in Suider-Afrika.
- Subskripsies, adresveranderings, kansellasies en korrespondensie: E: nico.vanderwalt@reformed.org.za; Posbus 2120, Mosselbaai, 6500; Tel: 044 696 6526; 082 848 9396.
- www.reformed.org.za www.sola5.org
- Weekliks word 'n preek soos hierdie wêreldwyd per e-pos gestuur aan mense wat dit persoonlik aangevra het.
- Geen kopiereg. Dupliseer gerus. Of stuur elektronies verder.
- Vorige E-preke is te kry op die eerste webwerf hierbo.
- Klankopnames van preke: E: info@nunide.org.za; T:012-808 3906